

РЕШЕНИЕ

№ 1257

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Д. Л. Д.

при участието на секретаря А. И. И.
като разгледа докладваното от Д. Л. Д. Административно наказателно дело № 20241110201743 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на „, против Наказателно постановление № 38-158/12.12.2023 г., издадено от Председателя на ДАНС, с което, на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 ЗМИП, на жалбоподателя била наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лева, за неизпълнено задължение по чл. 66, ал. 1 вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 вр. чл. 10, т. 4 ЗМИП.

НП е обжалвано от санкционираното лице в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление, като навежда доводи за материална несъставомерност; за недоказаност; за неprecизно описание; за маловажност на случая; за прекомерност на санкцията. Моли за отмяна на атакуваното НП. Претендира присъждане на деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, се представлява от упълномощен служител. Предлага атакуваното НП да бъде потвърдено, като развива съображения по същество в писмен вид.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.08.2023 г., в гр. представлявано от управителя ЕГН ***** бил сключен договор за посредничество при придобиване на недвижим имот, описан в Регистър на предложените имоти, срещу възнаграждение. Към клиентското досие била приложена и фактура № 0000000449/29.08.2023 г. от за извършеното плащане от Симеон Йовчев Пенков.

С писмо-искане № 4 от 18.09.2023 г. на документи към Заповед № ФР-9- 189/08.09.2023 г., от страна на проверяващите били изискани писмени разяснения и/или документи, относно

обстоятелството - кои два способа по чл. 66, ал. 1 ЗМИП са приложени от , при изясняване произхода на средствата на клиентите на дружеството, съгласно Приложение № 1 от писмо-искане на документи № 2/12.09.2023 г.

В предоставени Писмени бележки от 19.09.2023 г., в отговор на постъпилото искане, управителят посочила, че: „произходът на средствата се изяснява чрез прилагане на поне два от следните способы: използване на информация, събирана във връзка с изпълнението на изискванията на този или други закони и подзаконовни нормативни актове, включително Валутния закон, която да показва ясен произход на средствата и използване на информация, обменяна в рамките на групата, която да показва ясен произход на средствата, когато е приложимо. При невъзможност за изясняване на произхода на средствата, същото се извършва чрез писмена декларация от клиента (видимо от приложените заверени копия на декларации по чл. 66 от ЗМИП). “

Документи в подкрепа на използваните два способа за целите на изясняване произхода на средствата, използвани в деловото взаимоотношение с клиента, не били предоставени.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на актосъставителя К. Д.; АУАН; НП; заповеди; искания; договор за посредничество; регистър на предложени имоти; фактура; писмени бележки; допълнителни обяснения; констативен протокол.

Доказателствена съвкупност се отличава с еднопосочност и вътрешна непротиворечивост, поради което и *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен анализ и съпоставка на доказателствата не е наложителен.

Важно е да се отбележи, че разпитаният актосъставител ясно си спомни и разказа за случая, дори с детайли, които нямат принципно отношения към предмета на доказване. В подкрепа на казаното от него са и приложените писмени доказателства, като спорът между страните касае приложението на материалния и процесуалния закон.

За пълнота на изложението, твърдението за наличен протокол по чл. 66, ал. 1 ЗМИП намира принципна опора в доказателствената маса (представен е допълнително от наказващия орган, след представяне на преписката в съда), но с едно важно уточнение. В жалбата се твърди, че такъв протокол е бил част от обективната действителност, към момента на проверката. Същевременно, обаче, доколкото е датиран към 24.08.2023 г. (макар положената дата в края на документа да има твърде слабо обвързваща стойност, доколкото не е генерирана дори от автоматизиран деловоден софтуерен продукт, т. е. би могла да бъде всяка една възможна, в зависимост от избора на автора на документа), но не е бил част от клиентското досие (или съхраняван по друг допустим начин, но достъпен за целите на проверката), то и трудно защитима е тезата за ненадлежно съхраняване, а съмненията, че е създаден, за целите на водената проверка, са напълно обосновани. В този смисъл и единствено безспорно доказано е наличието към момента на инспекцията на декларация по чл. 66, ал. 2 ЗМИП.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Възражението за допуснато съществено процесуално нарушение е неоснователно. И в АУАН, и в НП се съдържат твърдения за всички обстоятелства, попадащи в предмета на доказване.

По приложението на материалния закон

НП е незаконосъобразно от материалноправна гледна точка.

Императивната норма на чл. 66, ал. 1 вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 вр. чл. 10, т. 4 ЗМИП изисква, по отношение на подконтролните лица, при установяване на делови взаимоотношения, да извършат комплексна проверка на клиента, вкл. и изясняване произхода на средствата, чрез прилагане на поне два от следните способы:

1. събиране на информация от клиента за основната му дейност, включително за действителния и очаквания обем на деловите взаимоотношения и на операциите или сделките, които се очаква да бъдат извършвани в рамките на тези взаимоотношения, чрез попълване на въпросник или по друг подходящ начин;
2. събиране на друга информация от официални независими източници - данни от публично достъпни регистри и бази от данни и други;
3. използване на информация, събирана във връзка с изпълнението на изискванията на този или други закони и подзаконови нормативни актове, включително Валутния закон, която да показва ясен произход на средствата;
4. използване на информация, обменяна в рамките на групата, която да показва ясен произход на средствата, когато е приложимо;
5. проследяване на паричните потоци в рамките на установените делови взаимоотношения с клиента, при което да е виден ясен произход на средствата, когато е приложимо.

В предходен раздел на настоящото изложение, съдът изложи съображения – защо счита, че представеният протокол по чл. 66, ал. 1 ЗМИП не издържа контролния коректив за достоверност и в този смисъл не би могъл успешно да бъде противопоставен на административно обвинителната теза. В този смисъл, касателно възражението за обективна несъставомерност, водеща роля има декларацията по чл. 66, ал. 2 ЗМИП. Същата, обаче, в отграничение от твърденията в жалбата (страните в производството имат право на собствен прочит на доказателствата и на нормативната база, но съдът дължи независим такъв), има не алтернативен, а евентуален, субсидиарен характер – съставлява годин способ, но само ако е изпълнено едно от

двете алтернативни условия: способите по ал. 1 са изчерпени, но въпреки това произходът на средствата все още не може да бъде установен *или* са приложени поне два от способите по ал. 1, но е достигнато до противоречива информация. В този смисъл, възможността по чл. 66, ал. 2 ЗМИП е изрично уредена, като изключение от правилото, но ползването ѝ в конкретния случай не съставлява изключващо отговорността обстоятелство, при липса на която и да е от предпоставките за прилагането ѝ.

Доколкото се касае за отговорност на юридическо лице, имаща обективен, безвиновен характер, обсъждане на субективна страна е безпредметно.

Съдът приема, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за състамерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване” или „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в закона задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с обезпечаването на прозрачността при движение на финансови потоци в сферата на сделките с недвижими имоти – съставляваща съществен елемент от стопанския живот в страната, поради което и с оглед сумата по процесния договор, която не би могла да бъде разглеждана, като незначителна, следва да се приеме, че обществената опасност на това бездействие се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

Предвид всичко гореизложено, законосъобразно и обосновано е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

По вида и размера на санкцията

Съгласно нормата на чл. 116, ал. 1, т. 2 ЗМИП, юридическо лице или едноличен търговец, който извърши или допусне да се извърши нарушение на чл. 7, чл. 9 – 9в, чл. 11, ал. 1 – 3, чл. 12 – 22, чл. 24 – 31, чл. 33 – 60, чл. 65 – 69, чл. 72, ал. 1 – 3 и 5 – 7, чл. 73, ал. 1, чл. 74, ал. 1 – 5 и 11, чл. 76, ал. 1, чл. 80, чл. 87, ал. 4, чл. 101, ал. 11, чл. 106, ал. 2, 4 и 5, чл. 107, ал. 4, чл. 110, ал. 1 и 2

и чл. 111, ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с имуществена санкция от 2 000 до 20 000 лв. Наложената санкция е в абсолютния законов минимум, административнонаказателното производство не познава института на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК, а производството е образувано по жалба на санкционираното лице (при забрана non reformatio in reius), поради което всякакво обсъждане на размера на законосъобразно наложената финансова санкция се явява безпредметно.

По разноските

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и защитата от служител с юридическо образование, както и предвид изричната претенция за присъждане, жалбоподателят следва да поеме разноски за насрещната страна. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, размерът следва да бъде определен към минималния по чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, а именно – 100 лева.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-158/12.12.2023 г., издадено от Председателя на ДАНС, с което, на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 ЗМИП, на „ била наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лева, за неизпълнено задължение по чл. 66, ал. 1 вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 вр. чл. 10, т. 4 ЗМИП.

ОСЪЖДА „да заплати на ДАНС сумата от 100 лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____